

Práce se zabývá problematikou pracovního uplatnění a pracovní rehabilitace osob s duševním onemocněním. Cílem práce je popis bariér, které brání pracovnímu uplatnění těchto osob a popis pracovních rehabilitačních programů, jejichž prostřednictvím (nejen) mohou být bariéry překonány. Snažím se blíže zmapovat současnou situaci v poskytování podpory v práci lidem s duševním onemocněním v Praze a rovněž pokusit se o zachycení možných překážek, s kterými se lidé s duševním onemocněním (uživatelé pražských komunitních služeb) při snaze pracovního uplatnění setkávají.

Problematika pracovního uplatnění osob s duševním onemocněním si v současné době zasluhuje pozornost. Práce je důležitá součástí života každého člověka, neméně to platí pro osoby s duševním onemocněním, které jsou jedni z nejvíce ohrožených skupin sociálním vyloučením. Duševní onemocnění velmi často ústí ve výrazný handicap především v sociální oblasti, jehož důsledkem je mj. nezaměstnanost.

Míra nezaměstnanosti u osob s dlouhodobým duševním onemocněním je obvykle udávána mezi 70-90%, v závislosti na závažnosti duševního onemocnění. Tyto statistiky jsou obzvláště alarmující vzhledem k faktu, že práce (ve smyslu placené práce na otevřeném pracovním trhu) je považována za nej důležitější prvek, který pozitivně ovlivňuje duševní zdraví a který vede k plnohodnotnému zapojení do života v komunitě.

Existuje velké množství důvodů, proč tito lidé nemají placenou práci. Tyto důvody bývají nazývány bariérami v pracovním uplatnění. Došlo k realizaci různých druhů pracovních rehabilitačních programů za účelem snížení bariér v pracovním uplatnění osob s duševním onemocněním.